

Смірнова Олега Ювеналійовича,

СКАРГА/ПОВІДОМЛЕННЯ
про наявність фактів академічного плагіату
в докторській дисертації Олександри Сергіївни Сакун

Керуючись пп. 2–7 «Порядку розгляду скарг/повідомлень щодо фактів академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації», затвердженого на засіданні Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти 24 жовтня 2023 р. (протокол № 16 (45); зі змінами (протокол № 21 (50) від 26 грудня 2023 року)), повідомляю про факти академічного плагіату в докторській дисертації О. С. Сакун, яка в теперішній час працює доцентом кафедри економіки, обліку і оподаткування Національного університету "Чернігівська політехніка" (https://ekona.stu.cn.ua/about/staff/35_sakun-oleksandra-sergiivna/):

Сакун Олександра Сергіївна. Формування інвестиційного ресурсу структурної модернізації економіки України. – Дис. ... доктора економічних наук (спеціальність: 08.00.03 – економіка та управління національним господарством). – Чернігів, 2020.

Дисертація була захищена нею 27.06.2020 р. на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 79.051.04 у Національному університеті "Чернігівська політехніка".

Науковий консультант – Маргасова Вікторія Геннадіївна, доктор екон. наук, проф., проректор з наукової роботи Національного університету "Чернігівська політехніка".

Офіційні опоненти:

- Гальцова Ольга Леонідівна, доктор екон. наук, проф., зав. кафедри національної економіки, маркетингу та міжнародних економічних відносин Класичного приватного університету;
- Затонацька Тетяна Георгіївна, доктор екон. наук, професор кафедри економічної кібернетики Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
- Захарін Сергій Володимирович, доктор екон. наук, ст. науковий співробітник, директор ГО «Науково-дослідний інститут економічного розвитку».

Повідомляю, що існують два варіанти дисертації О. С. Сакун.

Перший варіант: дисертація О. С. Сакун, яка була розміщена на сайті Чернігівського політехнічного університету за адресою: <http://ir.stu.cn.ua/123456789/19656>. Зараз ця сторінка відсутня, але звітти влітку 2020 р. файл дисертації розміром 51 МБ був завантажений для подальшого аналізу (див. Додаток 2-а), також він був збережений у вебархіві: http://web.archive.org/web/20220123193333/http://false-science.ucoz.ua/Sakun/dis_Sakun.pdf.

На фотографії показані властивості цього файлу pdf, які відображаються програмою Acrobat Reader:

Создан: 08.07.2020 9:45:36

Изменен: 08.07.2020 9:45:36

Приложение: Adobe Acrobat 11.0.10

Дополнительно

Производитель PDF: Adobe Acrobat 11.0.10 Image Conversion Plug-in

Версия PDF: 1.6 (Acrobat 7.x)

Размер файла: 50,71 МБ (53 169 324 байт)

Размер страницы: 210 x 297 мм

Количество страниц: 450

PDF с тегами: Нет

Быстрый просмотр в Web: Да

Сводка ограничений документа

Печать: Запретить

Компоновка документа: Запретить

Копирование содержимого: Запретить

Копирование содержимого для расширенного доступа: Разрешить

Извлечение страницы: Запретить

Комментирование: Запретить

Заполнение полей форм: Запретить

Подписание: Запретить

Создание страниц-шаблонов: Запретить

Як видно із властивостей файла, він був створений 08.07.2020, на нього був установлений пароль, через що було дозволено лише проглядати сторінки, але заборонено їх друкувати і копіювати. Вміст цього файла – лише неоцифровані фотографії сторінок дисертації, з яких не можна копіювати сам текст. Файл містить 450 сторінок.

Для аналізу дисертації на плагіат з цього файла був знятий пароль, а фотографії переведені в машиночитаний формат (OCR).

До скарги додаю копію цієї дисертації у машиночитаному форматі (Додаток 2-б; також цю машиночитану OCR-копію можна завантажити з сайту <https://false-science-ua.odoo.com/web/content/1157?unique=1b6ae29891acd410fc039ed7c798314ae1ac8f23&download=true>). Підтверджую, що текст дисертації на сканованих фотографіях у варіанті 2-а і OCR-текст дисертації у машиночитаному форматі у варіанті 2-б є ідентичними.

Другий варіант: дисертація О. С. Сакун, яка розміщена на сайті НРАТ за адресою <https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0520U100380/>, див. файл у Додатку 2-в.

Із властивостей файла, розміщеного на сайті НРАТ, видно, що він був створений 14.09.2020 і змінений наступного дня, 15.09.2020, тобто створений майже через 3 місяці після захисту; пароль на файл не встановлений, друк і копіювання дозволені, дисертація містить 448 сторінок. Властивості цього файла pdf, які відображаються програмою Acrobat Reader, показані на фотографії:

Создан: 14.09.2020 14:43:42

Изменен: 15.09.2020 11:17:25

Приложение: Adobe Acrobat 11.0.10

Дополнительно

Производитель PDF: Adobe Acrobat 11.0.10 Image Conversion Plug-in

Версия PDF: 1.6 (Acrobat 7.x)

Размер файла: 61,01 МБ (63 975 878 байт)

Размер страницы: 210,1 x 297,2 мм

Количество страниц: 448

PDF с тегами: Нет

Быстрый просмотр в Web: Нет

Сводка ограничений документа

Печать: Разрешить

Компоновка документа: Запретить

Копирование содержимого: Разрешить

Копирование содержимого для расширенного доступа: Разрешить

Извлечение страницы: Разрешить

Комментирование: Запретить

Заполнение полей форм: Разрешить

Подписание: Запретить

Создание страниц-шаблонов: Запретить

Файл із сайту НРАТ також являє собою набір сканованих нецифрованих фотографій дисертації, з яких текст не виділяється, і тому має великий розмір – 61 МБ.

У зв'язку з цим додаю копію цієї дисертації у машиночитаному форматі (Додаток 2-г; також цю машиночитану OCR-копію можна завантажити з сайту <https://false-science-ua.odoo.com/web/content/1158?unique=c6fb0515710cbd3117eeb706c83c2f00bbc9cb6c&download=true>). Підтверджую, що текст дисертації на сканованих фотографіях у варіанті 2-в і OCR-текст дисертації у машиночитаному форматі у варіанті 2-г є ідентичними.

Також встановлено існування двох різних облікових карток дисертації **О. Сакун**.

В «Обліковій картці дисертації (ОКД)» з державним обліковим номером 0520U100380, яка була завантажена з сайту УкрІНТЕІ 05.08.2020, у розділі 7 «Підсумки дослідження та кількісні показники» вказано, що дисертація має 451 сторінку, див. фото:

7. Підсумки дослідження та кількісні показники

Підсумки дослідження: 22 - Теоретичне узагальнення і вирішення важливої наукової проблеми

Кількість публікацій: 60

✓ Кількість сторінок: 451

Кількість патентів:

Кількість додатків: 13

Впровадження результатів роботи:

Ілюстрації: 46

Мова документа: Українська

Таблиці: 52

Зв'язок з науковими темами: 0115U003443, 0112U003284

Схеми:

Використані першоджерела: 323

Кількість сторінок – 451, що вказана в картці, більш відповідає першому варіанту дисертації (450 сторінок), який був розміщений на сайті ЧНТУ 08.07.2020.

Ця картка (pdf-файл) додається до скарги – див. Додаток 5.

Зараз на сайті УкрІНТЕІ знаходиться інший варіант «Облікової картки дисертації (ОКД)» (<https://dir.ukrintei.ua/view/okd/00f1c9b354d660b36c13b7458c47df2b>) з державним обліковим номером 0520U100380, який додається до скарги – див. Додаток 6. Тут кількість сторінок, ілюстрацій, таблиць у дисертації взагалі не вказана:

Державний реєстраційний номер ДІР:

Пріоритетний напрям розвитку науки і техніки:

Стратегічний пріоритетний напрям інноваційної діяльності:

✓ Підсумки дослідження:

✓ Публікації:

?

Наукова (науково-технічна) продукція:

Соціально-економічна спрямованість:

Охоронні документи на ОПІВ:

Впровадження результатів дисертації:

Зв'язок з науковими темами:

Обидва варіанти Облікової картки дисертації підписані Керівником відділу УкрІНТЕІ Юрченко Т.А., мають підпис та печатку, і мають різні QR-коди.

В авторефераті дисертації, який розміщений разом із дисертацією на сайті НРАТ (див. Додаток 7), на с. 9 зазначено, що «Загальний обсяг дисертації становить 451 сторінку»:

9

Структура та обсяг дисертації. Робота складається зі вступу, п'яти розділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Загальний обсяг дисертації становить 451 сторінку. Робота містить 52 таблиці, 46 рисунків, 13 додатків. Список використаних джерел налічує 323 найменування.

Обсяг у 451 сторінку більш відповідає першому варіанту дисертації (450 сторінок), який був розміщений на сайті ЧНТУ, а не тому варіанту, який зараз є на сайті НРАТ (448 сторінок) разом з цим авторефератом.

Таким чином, можна вважати доведеним факт фальсифікації тексту дисертації Сакуна, який розміщений на сайті НРАТ.

Виявлення наявності двох варіантів дисертації О. Сакуна я вважаю дуже важливим.

Перший (на сайті НРАТ) і другий варіанти дисертації О. Сакуна дуже подібні, але дещо відрізняються. По-перше, в деяких місцях дисертації, де раніше був знайдений суцільний плагіат, в оновленому варіанті (на сайті НРАТ) унаслідок рерайтингу, тобто перестановок слів, заміни певних слів синонімами, видалення чи додавання деяких слів відсоток збігів дещо знизився. Наведу декілька яскравих прикладів, де в першому стовпчику – пізніший варіант дисертації від 15.09.2020 із сайту НРАТ, середній стовпчик – це ранній варіант дисертації від 08.07.2020-го р., а правий – джерело плагіату:

Сакун – дисертація (2020) Версія НРАТ, 15.09.2020	Сакун – дисертація (2020) Версія з сайту ЧНТУ, 08.07.2020	Варналії – «Державна ре- гіональна...» (2007)
С. 179–180 До складніших моделей економічного розвитку, що враховують більшу кількість чинників, належить модель «трифазного розвитку» слаборозвинутої економіки (Х. Ченері, А. Страут). До універсальних факторів, що зумовлю-	С. 179–180 До складніших моделей економічного розвитку, що враховують більшу кількість чинників, відноситься модель «трифазного розвитку» слаборозвинутої економіки (Х. Ченері, А. Страут). Універсальними чинниками, на основі	С. 200 До складніших моделей економічного розвитку, що враховують більшу кількість чинників, відноситься модель «трифазного розвитку» слаборозвинутої економіки (Х. Ченері, А. Страут) ⁴ . Універсальними чинниками, на

ють структурну трансформацію економіки, належать спільні технологічні знання; ідентичність людських прагнень, спільний доступ на однакові зовнішні ринки; нагромадження капіталу за умови збільшення доходу; підвищення рівня знань, навичок та вмінь, як наслідок освіченості при збільшенні доходів. **Часовий проміжок** протягом якого країні, що розвивається, **необхідно** зарубіжний капітал, **поділяється** на три фази, **обмежуючи** подальший розвиток специфічними чинниками кожної з **складових** фази [19].

Для першої фази це «кваліфікаційний ліміт» менеджерів, кваліфікованої праці, необхідних для зростання продуктивності інвестицій.

Друга фаза **визначається** **недостатністю** рівня інвестицій, **обсяг** яких не дозволяє економіці розвиватися без **зовнішніх впливів** капіталу. Закінчення цієї фази **супроводжується** досягненням середньої схильності до заощаджень рівня необхідної норми інвестицій.

Ключовим фактором стримування економічного зростання у третій фазі стає «торговельний ліміт», або нездатність експорту компенсувати зростання імпорту. У цій фазі зростання **підтримується** **того** характеру, досягнуте наприкінці другої фази, **трансформується** в **стабільне** зростання **при** умові **усунення** невідповідності **структури** економіки завданням експортної експансії та імпортозаміщення. **Це і спричиняє** необхідність структурної перебудови економіки **шляхом** перерозподілу інвестиційних потоків, що **дало б** **можливість** **усунути** «торговельний ліміт» - знизити граничну схильність до імпортування **та** **збільшити** темпи зростання експорту порівняно з темпами зростання ВВП.

яких відбувається структурна трансформація економіки, є: спільні технологічні знання; подібність людських бажань; доступ на ті самі зовнішні ринки; нагромадження капіталу за умови збільшення доходу; зростання рівня вмінь, освіченості при збільшенні доходів. Період, протягом якого країна, що розвивається, потребує зарубіжного капіталу, розбивається на три фази, лімітуючи подальший розвиток специфічними чинниками кожної з компонент фази [19].

Для першої фази це «кваліфікаційний ліміт» менеджерів, кваліфікованої праці, необхідних для зростання продуктивності інвестицій.

Друга фаза обмежується чинником нестачі інвестицій, рівень яких не дозволяє економіці розвиватися без зовнішнього припливу капіталу. Закінчення цієї фази пов'язується з моментом досягнення середньою схильністю до заощаджень рівня необхідної норми інвестицій.

Найважливішим чинником стримування економічного зростання у третій фазі стає «торговельний ліміт», або нездатність експорту компенсувати зростання імпорту. У цій фазі само підтримувальне зростання, досягнуте наприкінці другої фази, перетворюється на стабільне зростання за умови подолання невідповідності структурної побудови економіки завданням експортної експансії та імпортозаміщення. Саме цим обумовлена необхідність структурної перебудови економіки за рахунок перерозподілу інвестиційних потоків, що дозволило б подолати «торговельний ліміт» - знизити граничну схильність до імпортування і забезпечити вищі темпи зростання експорту порівняно з темпами зростання ВВП.

основі яких відбувається структурна трансформація економіки, є: спільні технологічні знання; подібність людських бажань; доступ на ті самі зовнішні ринки; нагромадження капіталу за умови збільшення доходу; зростання рівня вмінь, освіченості при збільшенні доходів. Період, протягом якого країна, що розвивається, потребує зарубіжного капіталу, розбивається на три фази, лімітуючи подальший розвиток специфічними чинниками кожної з компонент фази.

Для першої фази це «кваліфікаційний ліміт» менеджерів, кваліфікованої праці, необхідних для зростання продуктивності інвестицій. Відповідно цим лімітом обмежується <...>.

Друга фаза обмежується чинником нестачі інвестицій, рівень яких не дозволяє економіці розвиватися без зовнішнього припливу капіталу. Закінчення цієї фази пов'язується з моментом досягнення середньою схильністю до заощаджень рівня необхідної норми інвестицій.

Найважливішим чинником стримування економічного зростання у третій фазі стає «торговельний ліміт», або нездатність експорту компенсувати зростання імпорту. У цій фазі само підтримувальне зростання, досягнуте наприкінці другої фази, перетворюється на стабільне зростання за умови подолання невідповідності структурної побудови економіки завданням експортної експансії та імпортозаміщення. Саме цим обумовлена необхідність структурної перебудови економіки за рахунок перерозподілу інвестиційних потоків, що дозволило б подолати «торговельний ліміт» - знизити граничну схильність до імпортування і забезпечити вищі темпи зростання експорту порівняно з темпами зростання ВВП.

Сакун – дисертація (2020) Версія НРАТ, 15.09.2020	Сакун – дисертація (2020) Версія з сайту ЧНТУ, 08.07.2020	Конакова – «Концептуальні засади...» (2019)
С. 272–273 Головними завданнями державної інвестиційної політики є залучення інвестицій в економіку країни, зарювання джерел їх формування, детінізація руху капіталу та попередження його відтоку з території України для збільшення темпів економічного зростання, підвищення рівня конкурентоспроможності країни та зростання рівня життя населення.	С. 271–272 Основною метою державної інвестиційної політики є залучення інвестицій в економіку країни, диверсифікація джерел їх формування, сприяння детінізації руху капіталу та розміщення його на території України з метою нарощування темпів економічного росту, підвищення рівня конкурентоспроможності країни та зростання добробуту населення.	С. 112–113 Інтегральною метою державної інвестиційної політики є залучення інвестицій в економіку країни, диверсифікація джерел їх формування, сприяння детінізації руху капіталу та розміщення його на території України з метою нарощування темпів економічного росту, підвищення рівня конкурентоспроможності країни та зростання добробуту населення.

Для досягнення мети необхідно реалізувати цілі державної інвестиційної політики, **осередити** зусилля держави для забезпечення **надходжень** інвестиційних ресурсів на створення нових та оновлення основних фондів діючих підприємств, посилення інноваційного вектору розміщення інвестицій.

Реалізація цілей та завдань державної інвестиційної політики щодо формування **інвестиційного ресурсу** національної економіки сприятиме **нарощенню** темпів економічного зростання, забезпеченню фінансовими ресурсами розвитку пріоритетних галузей економіки; модернізації виробництва в частині відновлення та нарощування обсягів виробництва, створення нових та оновлення основних фондів діючих підприємств, покращення позицій національних виробників на світових ринках; створенню умов для структурної перебудови економіки, детінізації економічних процесів; формування конкурентного середовища для ведення бізнесу та захист форм всіх форм власності.

Разом з активною державною політикою стимулювання попиту на вітчизняні товари, імпортозаміщенням **повинні** здійснюватись: підвищення ефективності діяльності органів державної влади **щодо** захисту конкуренції та прав власності, **обмеження монополізації** розвиток секторів виробництва продукції з високою доданою вартістю, стимулювання структурних змін в економіці за рахунок підтримки підприємств, галузей, що продукують високо технологічну та інноваційну продукцію; створення умов для виходу капіталів із тіньового сектору економіки та запобігання їх відтоку за кордон. **Подальшим етапом** цього процесу **повинно стати** нарощення експортного потенціалу національної економіки.

Для досягнення мети необхідно реалізувати цілі державної інвестиційної політики, концентрувати зусилля з боку держави для забезпечення притоку інвестиційних ресурсів на створення нових та оновлення основних фондів діючих підприємств, посилення інноваційного вектору розміщення інвестицій.

Реалізація цілей та завдань державної інвестиційної політики в частині збільшення обсягів залучених інвестицій та активізації попиту на інвестиційні ресурси сприятиме: підвищенню темпів економічного зростання, забезпеченню фінансовими ресурсами розвитку пріоритетних галузей економіки; модернізації виробництва в частині відновлення та нарощування обсягів виробництва, створення нових та оновлення основних фондів діючих підприємств, покращення позицій національних виробників на світових ринках; створенню умов для структурної перебудови економіки, детінізації економічних процесів; формування конкурентного середовища для ведення бізнесу та захист форм всіх форм власності.

Паралельно з активною державною політикою стимулювання попиту на вітчизняні товари, імпортозаміщенням має здійснюватись: підвищення ефективності органів державної влади у сфері захисту конкуренції, обмеження впливу монополій; захист всіх форм власності, розвиток галузей які виробляють продукції з високим вмістом доданої вартості; стимулювання структурних змін в економіці за рахунок підтримки підприємств, галузей, що продукують високо технологічну продукцію; створення умов для виходу капіталів із тіньового сектору економіки та запобігання їх відтоку за кордон. Наступним кроком цього процесу стане нарощування експортного потенціалу національної економіки.

Для досягнення мети необхідно реалізувати цілі державної інвестиційної політики, концентрувати зусилля з боку держави для забезпечення притоку інвестиційних ресурсів на створення нових та оновлення основних фондів діючих підприємств, посилення інноваційного вектору розміщення інвестицій (Табл. 1).

Реалізація цілей та завдань державної інвестиційної політики в частині збільшення обсягів залучених інвестицій та активізації попиту на інвестиційні ресурси сприятиме: підвищенню темпів економічного зростання, забезпеченню фінансовими ресурсами розвитку пріоритетних галузей економіки; модернізації виробництва в частині відновлення та нарощування обсягів виробництва, створення нових та оновлення основних фондів діючих підприємств, покращення позицій національних виробників на світових ринках; створенню умов для структурної перебудови економіки, детінізації економічних процесів; формування конкурентного середовища для ведення бізнесу та захист форм всіх форм власності.

Паралельно з активною державною політикою стимулювання попиту на вітчизняні товари, імпортозаміщенням має здійснюватись: підвищення ефективності органів державної влади у сфері захисту конкуренції, обмеження впливу монополій; захист всіх форм власності, розвиток галузей які виробляють продукції з високим вмістом доданої вартості; стимулювання структурних змін в економіці за рахунок підтримки підприємств, галузей, що продукують високо технологічну продукцію; створення умов для виходу капіталів із тіньового сектору економіки та запобігання їх відтоку за кордон. Наступним кроком цього процесу стане нарощування експортного потенціалу національної економіки (Рис. 1).

Сакун – дисертація (2020) Версія НРАТ, 15.09.2020	Сакун – дисертація (2020) Версія з сайту ЧНТУ, 08.07.2020	Пелех – «Структурні зрушення...» (2018)
С. 218–221 В початку нового століття спостерігається зростання ВВП України, що є наслідком нагромадження виробничих потужностей у 2000–2004 рр. , а потім у 2005–2007 рр. - структурних змін та з впливом зовнішніх чинників зміна цінової	С. 218–221 На початок нового століття припадає зростання ВВП України, яке є наслідком спочатку (2000–2004 рр.) певного нарощування виробничих потужностей, а потім (2005–2007 рр.) - змін, пов'язаних із реалізацією деяких структурних	С. 62–63 На початок нового століття припадає зростання ВВП України, яке є наслідком спочатку (2000–2004 рр.) певного нарощування виробничих потужностей, а потім (2005–2007 рр.) – змін, пов'язаних із реалізацією деяких структурних

політики на імпорту газу, прогресивна соціальна політика, активізація міжнародної співпраці).

Прихід світової економічної кризи у 2007-2009 рр. призвів до таких негативних наслідків, як призупинення виробництва, зменшення інвестиційної активності і, що призвело до витіснення українських виробників із зовнішніх і внутрішніх ринків. Це помітне позначилося на різкому падінні обсягів ВВП.

У 2010-2013 рр. відбулося короткотермінове відновлення економіки та активізація на зовнішніх ринках, що переважно було спричинене очікуванням і підготовкою до підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Проте наприкінці 2013 р. знову настає черговий спад, що пов'язано зі складною політичною ситуацією через агресивні дії Російської Федерації щодо України. З 2016 р. починається період невеликого зростання ВВП.

На думку більшості економістів, це слід пояснювати збільшенням внутрішнього споживання та зростанням інвестиційного попиту. Сприяє цьому аспект є цінова кон'юнктура на світових ринках, в першу чергу на металургійну продукцію.

Дослідження динамічних змін структури економіки України за видами економічної діяльності визначило, що за останні десятиріччя галузево-секторальна структура національної економіки суттєво змінилася частки таких галузей як промисловість, будівництво, транспорту та зв'язок. Напротивно зростає питома вага оптової та роздрібною торгівлі, а також зросла частка сфери послуг. Дані тенденції є ознаками того, що Україна перетворюється на країну споживання. В цілому визначені особливості та динаміка належать до загальносвітових економічних структурних трансформацій, що характерно, в першу чергу, для країн перехідного типу економіки.

Важливим аспектом дослідження структури економіки є секторальний аналіз. Аналізуються зміни, що відбуваються в трьох системах агрегованого поділу економіки, які відповідно називаються: сектор I - сільське господарство, сектор II - промисловість і сектор III - послуги. Концепція трисекторної структури економіки, змін і закономірностей розвитку секторів була започаткована у 1930-х роках А. Фішером, К. Кларком, Ж. Фурастьє. Основу теорії

реформ і з впливом зовнішніх чинників (нова цінова політика на імпортований газ, прогресивна соціальна політика, активна міжнародна співпраця).

Світова економічна криза (2007-2009 рр.) принесла із собою такі негативні наслідки, як призупинення виробництва, зменшення інвестиційної активності і, як наслідок, витіснення українських виробників із зовнішніх і внутрішніх ринків. Це призвело до різкого падіння рівня ВВП. Період 2010-2013 рр. позначився короткотерміновим зростанням економіки та поживленням на зовнішніх ринках, що значною мірою зумовлене очікуванням і підготовкою до підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Однак із кінця 2013 р. знову настає черговий спад, який так чи інакше стосується агресивної політики Росії щодо України. З 2016 р. знову настає період хоча й незначного, але зростання ВВП.

Вітчизняні економісти пов'язують його зі зростанням внутрішнього споживання та збільшенням інвестиційного попиту. Сприяє цьому цінова кон'юнктура на світових ринках, зокрема на продукцію металургії.

Динаміка структури економіки України за видами економічної діяльності свідчить, що за останні десятиріччя в галузево-секторальній структурі національної економіки істотно знизилася питома вага промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку. Натомість лідируючі позиції почала займати оптова та роздрібно торгівля. Крім того, зростає питома вага сфери послуг. Усе це є ще одним свідченням того, що Україна перетворюється на країну споживання. Загалом указані тенденції відповідають загальносвітовим економічним структурним зрушенням, які характерні передусім для країн із перехідною економікою.

У структурних дослідженнях особлива роль відводиться секторальному аналізу. Йдеться про зміни, що відбуваються в трьох системах агрегованого поділу економіки, які відповідно називаються сектор I (сільське господарство), сектор II (промисловість) і сектор III (послуги). Концепція трисекторної структури економіки, змін і закономірностей розвитку секторів початково була розроблена в 1930-х роках А. Фішером, К. Кларком, Ж. Фурастьє. В основі теорії лежить теза про те, що роль кожного макросектору зу-

реформ і з впливом зовнішніх чинників (нова цінова політика на імпортований газ, прогресивна соціальна політика, активна міжнародна співпраця). Світова економічна криза (2007-2009 рр.) принесла із собою такі негативні наслідки, як призупинення виробництва, зменшення інвестиційної активності і, як наслідок, витіснення українських виробників із зовнішніх і внутрішніх ринків. Це призвело до різкого падіння рівня ВВП. Період 2010-2013 рр. позначився короткотерміновим зростанням економіки та поживленням на зовнішніх ринках, що значною мірою зумовлене очікуванням і підготовкою до підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Однак із кінця 2013 р. знову настає черговий спад, який так чи інакше стосується агресивної політики Росії щодо України. З 2016 р. знову настає період хоча й незначного, але зростання ВВП. Вітчизняні економісти пов'язують його зі зростанням внутрішнього споживання та збільшенням інвестиційного попиту. Сприяє цьому цінова кон'юнктура на світових ринках, зокрема на продукцію металургії. Однак, як бачимо з рис. 1, зростання <...>.

Динаміка структури економіки України за видами економічної діяльності (рис. 2) свідчить, що за останні десятиріччя в галузево-секторальній структурі національної економіки істотно знизилася питома вага промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку. Натомість лідируючі позиції почала займати оптова та роздрібно торгівля. Крім того, зростає питома вага сфери послуг. Усе це є ще одним свідченням того, що Україна перетворюється на країну споживання. Загалом указані тенденції відповідають загальносвітовим економічним структурним зрушенням, які характерні передусім для країн із перехідною економікою.

У структурних дослідженнях особлива роль відводиться секторальному аналізу. Йдеться про зміни, що відбуваються в трьох системах агрегованого поділу економіки, які відповідно називаються: сектор I (сільське господарство), сектор II (промисловість) і сектор III (послуги). Концепція трисекторної структури економіки, змін і закономірностей розвитку секторів початково була розроблена в 1930-х роках А. Фішером, К. Кларком, Ж. Фурастьє. В основі теорії лежить теза про

складає твердження про те, що вплив кожного сектору обумовлений процесами історичного розвитку економіки: поступово роль сектору I зменшувалась разом зі зростанням ролі, стабілізацією і надалі зниженням частки сектору II, що призвело на теперішньому етапі до неперервного зростання ролі сектору III.

Відповідно до зміни секторальної структуризації економіки науковці виділяють три етапи розвитку: доіндустріальний етап (основний сектор - видобуток природних ресурсів); індустріальний етап (основний сектор економіки - промисловість); постіндустріальний етап (основний сектор економіки - сфера послуг). Такі зміни секторальної структури економіки у процесі зазначеного поетапного розвитку були обґрунтовані у працях Ж. Фурастьє [2] і С. Кузнеця [3].

<...>

Як видно з рисунку 3.1, розвиток економіки України відповідно до трисекторної моделі на сьогодні характеризується етапом поступового наближення до структурних пропорцій постіндустріальних економік. Відзначається суттєво високою частка аграрного сектору, яка ще й має тенденцію до постійного зростання. Це підтвердженням висловлювань багатьох сучасних науковців про те, що Україна є потенційно аграрною державою: питома вага аграрного сектору у 2018 р. мала значення 13,8% ВВП, для порівняння у країнах «Великої сімки» цей показник становить 0,6-2,2%. Також значно вищою в Україні є й частка індустріального сектору у ВВП - 27,3% (середнє у країнах «сімки» - 23,9%, у США - 19,4%, а в Німеччині - 30,3%). Сектор сфери послуг в Україні займає 58,8% ВВП, тоді як, наприклад, у Великобританії - 80,2%, а в Німеччині - 69,1%.

мовлена процесом історичного розвитку економіки: поступово роль сектору I знижувалася; натомість мало місце підвищення ролі, стабілізація, а отже, зниження частки сектору II; сьогодні спостерігається неперервне зростання ролі сектору III.

З огляду на зміни секторальної структуризації економіки дослідники виділяють три етапи розвитку: доіндустріальний етап (основний сектор - видобуток природних ресурсів); індустріальний етап (основний сектор економіки - промисловість); постіндустріальний етап (основний сектор економіки - сфера послуг). Зміни секторальної структури економіки у процесі такого поетапного розвитку обґрунтували Ж. Фурастьє [2] і С. Кузнець [3].

<...>

Як видно з рисунку 3.1, економіка України відповідно до трисекторної моделі перебуває на етапі поступового наближення до пропорцій постіндустріальних економік. Особливістю її розвитку є те, що частка аграрного сектору є винятково високою і спостерігається її зростання. Це вкотре підтверджує уявлення багатьох сучасних економістів, що Україна має задатки аграрної держави: частка аграрного сектору в 2018 р. становить 13,8% ВВП, тоді як у країнах «Великої сімки» вона коливається в межах 0,6-2,2%. Істотно вищою в Україні є й частка індустріального сектору у ВВП - 27,3% (середнє у країнах «сімки» - 23,9%, у США - 19,4%, а в Німеччині - 30,3%). Сектор сфери послуг в Україні становить 58,8% ВВП, тоді як, наприклад, у Великобританії - 80,2%, а в Німеччині - 69,1%.

те, що роль кожного макросектору зумовлена процесом історичного розвитку економіки: поступово роль сектору I знижувалася; натомість мало місце підвищення ролі, стабілізація, а отже, зниження частки сектору II; сьогодні спостерігається неперервне зростання ролі сектору III.

З огляду на зміни секторальної структуризації економіки дослідники виділяють три етапи розвитку: доіндустріальний етап (основний сектор - видобуток природних ресурсів); індустріальний етап (основний сектор економіки - промисловість); постіндустріальний етап (основний сектор економіки - сфера послуг). Зміни секторальної структури економіки у процесі такого поетапного розвитку обґрунтували Ж. Фурастьє [7] і С. Кузнець [8].

За нашими розрахунками (табл. 2 і рис. 3), економіка України відповідно до трисекторної моделі перебуває на етапі поступового наближення до пропорцій постіндустріальних економік. Особливістю її розвитку є те, що частка аграрного сектору є винятково високою і спостерігається її зростання. Це вкотре підтверджує уявлення багатьох сучасних економістів, що Україна має задатки аграрної держави: частка аграрного сектору в 2018 р. становить 13,8% ВВП, тоді як у країнах «Великої сімки» вона коливається в межах 0,6-2,2%. Істотно вищою в Україні є й частка індустріального сектору у ВВП - 27,3% (середнє у країнах «сімки» - 23,9%, у США - 19,4%, а в Німеччині - 30,3%). Сектор сфери послуг в Україні становить 58,8% ВВП, тоді як, наприклад, у Великобританії - 80,2%, а в Німеччині - 69,1%.

Сакун – дисертація (2020) Версія НРАТ, 15.09.2020	Сакун – дисертація (2020) Версія з сайту ЧНТУ, 08.07.2020	Дейнеко та ін. – «Промислова політика...» (2014)
С. 293–295	С. 292–294	С. 29–31, 34
З метою їхньої реалізації виділяють п'ять основних напрямів співпраці між урядом і промисловістю.	З метою їхньої реалізації виділяють п'ять основних напрямів співпраці між урядом і промисловістю.	З метою їхньої реалізації виділяють п'ять основних напрямів співпраці між урядом і промисловістю.
1. Секторальне партнерство: запровадження державної підтримки визначеним як пріоритетні секторам промисловості з метою підвищення рівня глобальної кон-	1. Секторальне партнерство: надання державної підтримки пріоритетним секторам промисловості у сприянні підвищенню глобальної конкурентоспромож-	1. Секторальне партнерство: надання державної підтримки пріоритетним секторам промисловості у сприянні підвищенню глобальної конкурентоспромож-

курентоспроможності, поширення інновацій **інтенсивна** експортного потенціалу.

2. Технології: підтримка розвитку та комерціалізація технологій.

3. Професійні навички: державна підтримка формування системи **висококваліфікованих трудових ресурсів**.

4. Фінансова підтримка: державна інвестиційна підтримка промислових підприємств.

5. Закупівлі: створення прозорої системи державних закупівель.

В **Німеччині** для досягнення ефективності реалізації стратегічних **напрямів** розвитку промисловості і **формування** ефективної інституційної структури управління промисловою політикою у 2013 р. **було створено** Федеральне міністерство економіки та енергетики Німеччини шляхом реорганізації Федерального міністерства економіки і технологій Німеччини.

Генеральний директорат промислової політики Федерального міністерства економіки та енергетики Німеччини являє собою **платформу для комунікації** різних галузей промисловості на федеральному рівні. До його компетенції входять питання розвитку **визначених галузей** промисловості та участь у **розробці** й використанні соціально-економічних й техніко-технологічних **стимулів** які мають вплив на роботу **значної кількості промислових** галузей Німеччини (а саме: гірничодобувній; **автомобільній, будівничій, хімічній та фармацевтичній**; **аерокосмічній й технічній**; **електричній й електронній**; керамічній; механічній та оптичній; деревообробній і меблевій; **шкіряній**; виробництві шкіргалантереї; морській індустрії; машинобудуванні; залізничній; взуттєвій; **целюлозно-паперовій** сталеплавильній; легкій й швейній; **залізничній** водопостачання та інших).

Таким чином **головним** завданням Федерального уряду Німеччини у контексті реалізації **стратегічних напрямів** щодо реіндустріалізації країни **стала розробка** довгострокової стратегії розвитку **основних** секторів промисловості. В 2014 р. затверджена Стратегія розвитку у сфері авіації до 2050 р., головною метою якої є набуття Німеччиною статусу глобального техніко-технологічного лідера у організації виробництва екологіч-

ності, підтримки інновацій та зростанні експортного потенціалу.

2. Технології: підтримка розвитку та комерціалізація технологій.

3. Професійні навички: державна підтримка у галузі формування системи забезпечення кваліфікованими кадрами.

4. Фінансова підтримка: державна інвестиційна підтримка промислових підприємств.

5. Закупівлі: створення прозорої системи державних закупівель.

З метою ефективного реалізації стратегічних векторів розвитку промисловості Німеччини і запровадження ефективної інституційної структури управління промисловою політикою у 2013 р. **було** утворене Федеральне міністерство економіки та енергетики Німеччини шляхом реорганізації Федерального міністерства економіки і технологій Німеччини.

Генеральний директорат промислової політики Федерального міністерства економіки та енергетики Німеччини є контактною установою для різних секторів (галузей) промисловості на федеральному рівні. Він відповідає за вирішення питань розвитку окремих секторів промисловості і бере участь у розробленні економічних і технологічних важелів, які відіграють важливе значення у роботі багатьох галузей промисловості Німеччини (автомобільній; будівничій; гірничодобувній; біотехнології та генної інженерії; хімічній й фармацевтичній; електричній та електронній; керамічній; точній механіці й оптиці; гумовій; деревообробній та меблевій; шкіряній; виробництві шкіргалантереї; аерокосмічній; морській індустрії; машинобудуванні; целюлозно-паперовій; залізничній; взуттєвій; сталеплавильній; залізничній; легкій і швейній; водопостачання тощо.

У рамках визначених стратегічних напрямів реіндустріалізації країни основним завданням Федерального уряду Німеччини стало розроблення стратегії розвитку пріоритетних секторів промисловості. Так у 2014р. Була затверджена Стратегія розвитку авіації на період до 2050 р., головна мета якої - набуття країною статусу глобального технологічного лідера у виробництві екологічно чистої, безпечної, ефективного, конку-

ності, підтримки інновацій та зростанні експортного потенціалу.

2. Технології: підтримка розвитку та комерціалізація технологій, у чому Велика Британія має значні бізнес-можливості для набуття статусу світового лідера.

3. Професійні навички: державна підтримка у галузі формування системи забезпечення кваліфікованими кадрами.

4. Фінансова підтримка: державна інвестиційна підтримка промислових підприємств.

5. Закупівлі: створення прозорої системи державних закупівель. <...>

З метою ефективного реалізації стратегічних векторів розвитку промисловості Німеччини і запровадження ефективної інституційної структури управління промисловою політикою у грудні 2013 р. утворене Федеральне міністерство економіки та енергетики Німеччини шляхом реорганізації Федерального міністерства економіки і технологій Німеччини.

Генеральний директорат промислової політики Федерального міністерства економіки та енергетики Німеччини є контактною установою для різних секторів (галузей) промисловості на федеральному рівні (рис. 1.3). Він відповідає за вирішення питань розвитку окремих секторів промисловості і бере участь у розробленні економічних і технологічних важелів, які відіграють важливе значення у роботі багатьох галузей промисловості Німеччини (автомобільній; будівничій; гірничодобувній; біотехнології та генної інженерії; хімічній й фармацевтичній; електричній та електронній; керамічній; точній механіці й оптиці; гумовій; деревообробній та меблевій; шкіряній; виробництві шкіргалантереї; аерокосмічній; морській індустрії; машинобудуванні; целюлозно-паперовій; залізничній; взуттєвій; сталеплавильній; залізничній; легкій і швейній; водопостачання тощо.

У рамках визначених стратегічних напрямів реіндустріалізації країни основним завданням Федерального уряду Німеччини є розроблення стратегії розвитку пріоритетних секторів промисловості. Так у березні 2014 р. вже затверджена Стратегія розвитку авіації на період до 2050 р., головна мета якої - набуття країною статусу глобального технологічного лідера у виробництві екологічно чистої, безпечної, ефектив-

но чистої, ефективної, безпечної високотехнологічної автотранспортної системи [24]. Дана Стратегія передбачає сталий розвиток проведених фундаментальних досліджень на основі функціонуючих Німецького аерокосмічного центру (DLR), фінансових ресурсів дослідної Національної програми для досліджень із авіонавтики (LuFo) та науково-дослідних програм країн ЄС по програмі Horizon 2020.	рентоспроможної автотранспортної системи [24]. Стратегія передбачає розвиток фундаментальних досліджень на базі Німецького аерокосмічного центру (DLR), фінансування дослідної Національної програми досліджень з авіонавтики (LuFo) і науково-дослідних програм ЄС по Horizon 2020.	ної, конкурентоспроможної автотранспортної системи ³⁹ . Стратегія передбачає розвиток фундаментальних досліджень на базі Німецького аерокосмічного центру (DLR), фінансування дослідної Національної програми досліджень з авіонавтики (LuFo) і науково-дослідних програм ЄС по Horizon 2020.
--	--	--

Доказом плагіату є переписування слів з орфографічними помилками: «залізничній», «передбачає». А ще цікаво, що в новій версії дисертації на сайті НРАТ (від 15.09.2020) правильне слово “Horizon”, яке у версії від 08.07.2020 співпадало з джерелом переписування, Сакун виправила на неправильне “Horizon”.

Ще один приклад різниці між двома версіями дисертації О. Сакун:

Сакун – дисертація (2020) Версія НРАТ, 15.09.2020	Сакун – дисертація (2020) Версія з сайту ЧНТУ, 08.07.2020	Ванькович Д., Федоронько Н. – «Фінансове регулювання інвестиційної діяльності в Україні...» (2012)
С. 275 Реалізація бюджетних інвестицій базується на визначенні пріоритетних напрямів розвитку національної економіки, що передбачають стабілізацію економіки, вирішення довготермінових завдань, структурну перебудову економіки, підвищення рівня життя населення в країні. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України формує пріоритетні напрями інвестування у розвиток національного господарства, робить економічне обґрунтування, а Верховна Рада України затверджує обсяги державних інвестицій як складову основних напрямів економічного і соціального розвитку країни. Пріоритетні об'єкти інвестуються за двома формами - у вигляді бюджетних асигнувань та державного кредиту.	С. 274 Прийняття рішення про бюджетні інвестиції ґрунтується на визначенні пріоритетів розвитку національної економіки, які передусім пов'язані зі стабілізацією економіки, розв'язанням довготермінових завдань, структурною перебудовою економіки, підвищенням рівня життя в країні. Міністерство економіки України визначає пріоритетні напрями здійснення інвестицій у розвиток народного господарства, обґрунтовує необхідні підрахунки, а Верховна Рада України затверджує обсяги державних інвестицій як складову основних напрямів економічного і соціального розвитку країни. Пріоритетні об'єкти інвестуються за двома формами - у вигляді бюджетних асигнувань та державного кредиту.	С. 146 <...> Прийняття рішення про бюджетні інвестиції ґрунтується на визначенні пріоритетів розвитку національної економіки, які передусім пов'язані зі стабілізацією економіки, розв'язанням довготермінових завдань, структурною перебудовою економіки, підвищенням рівня життя народу. Міністерство економіки України визначає пріоритетні напрями здійснення інвестицій у розвиток народного господарства, обґрунтовує необхідні підрахунки, а Верховна Рада України затверджує обсяги державних інвестицій як складову основних напрямів економічного і соціального розвитку країни. Пріоритетні об'єкти інвестуються за двома формами - у вигляді бюджетних асигнувань та державного кредиту [9].

З цим прикладом теж цікаво: текст дисертації від 08.07.2020 (з сайту ЧНТУ) на 100% співпадає з текстом монографії Сакун (див. Додаток 4, с. 207), а в дисертації версії НРАТ унаслідок рерайтингу назва «Міністерство економіки» була змінена на «Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України» (перейменування міністерства відбулося 29.08.2019 р.).

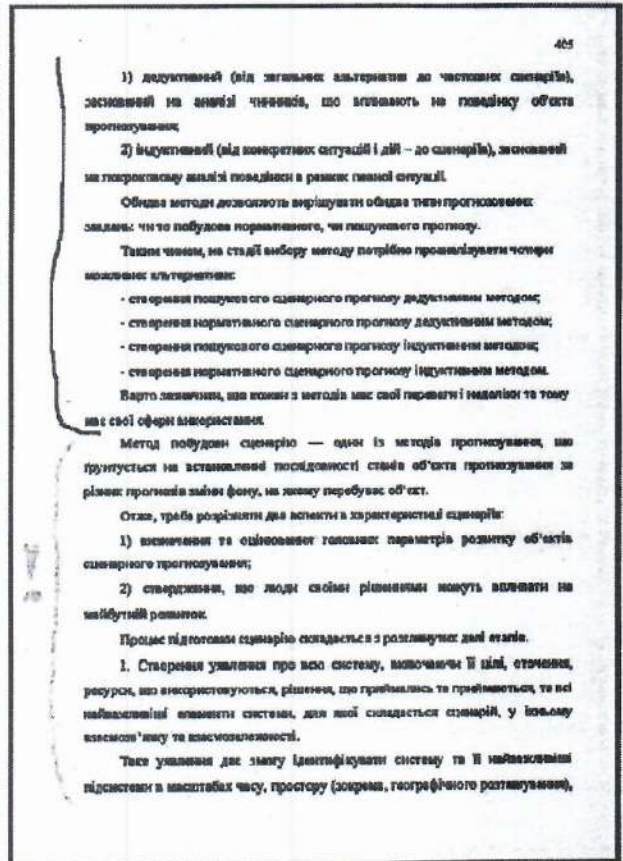
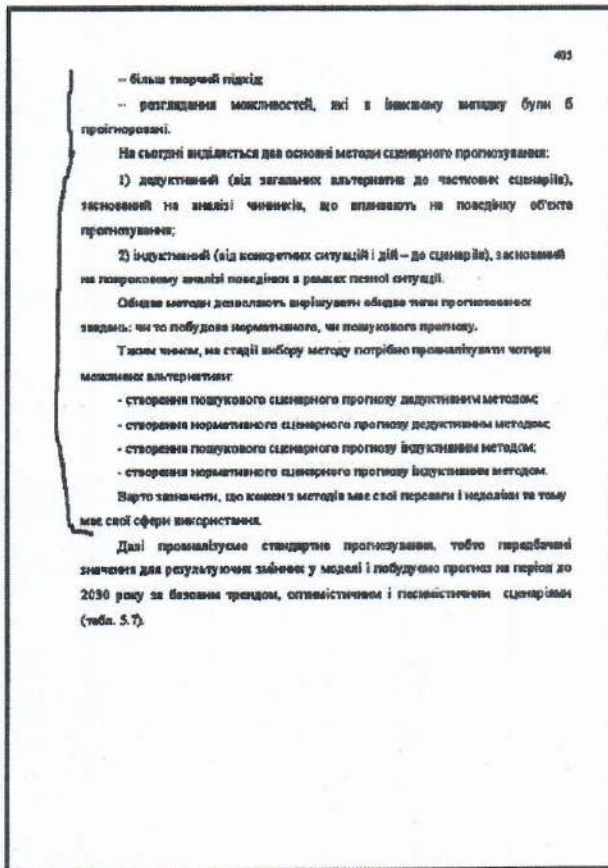
По-друге, у другій версії (на сайті НРАТ) із п'ятого розділу дисертації зник великий фрагмент, який був у ранній версії на сайті ЧНТУ. У ньому О. Сакун писала про створення моделей, і цей текст був один в один переписаний з книги, виданої в далекому 2004 році, якої немає в списку джерел до дисертації, – Шершньова З. Є. Стратегічне управління. – Підручник, 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2004

(<https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/2c7ff2c2-f6cd-4b44-b13d-349bdd93ed4f/content>).

Сакун – дисертація (2020) Версія з сайту ЧНТУ, 08.07.2020	Шершньова – «Стратегічне управління» (2004)
<p>С. 405–406</p> <p>Метод побудови сценарію — один із методів прогнозування, що ґрунтується на встановленні послідовності станів об'єкта прогнозування за різних прогнозів зміни фону, на якому перебуває об'єкт.</p> <p>Отже, треба розрізнити два аспекти в характеристиці сценаріїв:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) визначення та оцінювання головних параметрів розвитку об'єктів сценарного прогнозування; 2) ствердження, що люди своїми рішеннями можуть впливати на майбутній розвиток. <p>Процес підготовки сценарію складається з розглянутих далі етапів.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Створення уявлення про всю систему, включаючи її цілі, оточення, ресурси, що використовуються, рішення, що приймалися та приймаються, та всі найважливіші елементи системи, для якої складається сценарій, у їхньому взаємозв'язку та взаємозалежності. Таке уявлення дає змогу ідентифікувати систему та її найважливіші підсистеми в масштабах часу, простору (зокрема, географічного розташування), інтересів угруповань, які стосуються функціонування системи (особливо — акціонерів і менеджерів, якщо йдеться про акціонерне товариство). Важливо визначити закони, закономірності, правила та обмеження функціонування системи, що є об'єктом досліджень. 2. Точне визначення «відправної точки», з якої сценарій починає розроблятися. Цей етап передбачає оцінювання та вибір початкового рубежу для системи, для якої сценарій буде складатися. 3. Розвиток системи базових посилянь і критеріїв. Базові посилення та критерії включаються до сценаріїв (наприклад, оцінки соціальних, політичних, юридичних, економічних та технологічних процесів і факторів, що їх формують). 4. Визначення цілей розробки кожного сценарію і можливостей його використання конкретними замовниками в певних умовах. 5. Вибір типу сценарію, включаючи «відправні точки» та методологію розробки. 6. Збирання представницьких вибірок необхідної інформації для визначення стратегічних проблем, що визначаються. 7. Точне визначення механізмів, через які система може змінюватись. Це може охоплювати причинно-наслідкові зв'язки подій та рішень, які приймаються в тій чи іншій системі для проведення стратегічних змін. Головним підходом може бути механізм балансування вимог зовнішнього середовища та можливостей системи, пошук шляхів і напрямків балансування, визначення факторів, які впливають на зміни в системі, та механізмів їхнього впливу під час обрання того чи іншого шляху змін, можливі реакції системи на порушення балансу і дії щодо запобігання такій ситуації. 8. Розробка сценарію чи сценаріїв, зокрема й альтернативних. 	<p>С. 159–160</p> <p>Метод побудови сценарію — один із методів прогнозування, що ґрунтується на встановленні послідовності станів об'єкта прогнозування за різних прогнозів зміни фону, на якому перебуває об'єкт.</p> <p>Отже, треба розрізнити два аспекти в характеристиці сценаріїв:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) визначення та оцінювання головних параметрів розвитку об'єктів сценарного прогнозування; 2) ствердження, що люди своїми рішеннями можуть впливати на майбутній розвиток. <...> <p>Процес підготовки сценарію складається з розглянутих далі етапів.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Створення уявлення про всю систему, включаючи її цілі, оточення, ресурси, що використовуються, рішення, що приймалися та приймаються, та всі найважливіші елементи системи, для якої складається сценарій, у їхньому взаємозв'язку та взаємозалежності. Таке уявлення дає змогу ідентифікувати систему та її найважливіші підсистеми в масштабах часу, простору (зокрема, географічного розташування), інтересів угруповань, які стосуються функціонування системи (особливо — акціонерів і менеджерів, якщо йдеться про акціонерне товариство). Важливо визначити закони, закономірності, правила та обмеження функціонування системи, що є об'єктом досліджень. 2. Точне визначення «відправної точки», з якої сценарій починає розроблятися. Цей етап передбачає оцінювання та вибір початкового рубежу для системи, для якої сценарій буде складатися. 3. Розвиток системи базових посилянь і критеріїв. Базові посилення та критерії включаються до сценаріїв (наприклад, оцінки соціальних, політичних, юридичних, економічних та технологічних процесів і факторів, що їх формують). 4. Визначення цілей розробки кожного сценарію і можливостей його використання конкретними замовниками в певних умовах. 5. Вибір типу сценарію, включаючи «відправні точки» та методологію розробки. 6. Збирання представницьких вибірок необхідної інформації для визначення стратегічних проблем, що визначаються. 7. Точне визначення механізмів, через які система може змінюватись. Це може охоплювати причинно-наслідкові зв'язки подій та рішень, які приймаються в тій чи іншій системі для проведення стратегічних змін. Головним підходом для підприємства може бути механізм балансування вимог зовнішнього середовища та можливостей підприємства, пошук шляхів і напрямків балансування, визначення факторів, які впливають на зміни в системі, та механізмів їхнього впливу під час обрання того чи іншого шляху змін, можливі реакції системи на порушення балансу і дії щодо запобігання такій ситуації. 8. Розробка сценарію чи сценаріїв, зокрема й альтернативних.

Ось фотографії відповідної сторінки № 405 із двох версій дисертації Сакун: ліворуч – варіант НРАТ (15.09.2020), а праворуч – варіант із сайту ЧНТУ (08.07.2020), де жовтим

кольором позначений початок шматка, переписаного із книги Шершньової, який раптом зник у версії НРАТ:

Таким чином, можна вважати доведеним, що друга версія дисертації Сакун (на сайті НРАТ) була перероблена таким чином, що в ній кількість фрагментів, що мають збіги з іншими джерелами без належних покликань, зменшилася, і ця дисертація суттєво відрізняється від того варіанту, який був захищений дисертанткою 27.06.2020.

Причини цієї фальсифікації мені не відомі, можу лише припустити, що цьому сприяла серія з 9 публікацій про плагіат в наукових статтях, монографії і дисертації тодішнього ректора ЧНТУ Сергія Шкарлета, де працювала Сакун, які вийшли в період з 03.06.2020 по 29.08.2020, тому, можливо, з метою захиститися від пошуку в дисертації плагіату її текст був дещо змінений, а файли pdf обох версій були зроблені у вигляді фотографій сторінок і не є машиночитаними.

Публікація про плагіат у дисертації Сакун вийшла на сайті «Помилки і фальсифікації в наукових дослідженнях» (http://web.archive.org/web/20210108194133/http://false-science.ucoz.ua/news/fabrika_falshivikh_disertacij_v_universiteti_shkarleta_vipa_dok_3_i_olek_sandra_sergijivna_sakun/2020-11-15-108) 15.11.2020 р. У зв'язку з перенесенням матеріалів на новий сервер ця стаття була опублікована 03.02.2024 на сайті <https://false-science.ua/odoo.com/fabrika-falshivikh-disertatsii-v-universiteti-shkarleta-vipadok-3-i-oleksandra-sergijivna-sakun>, де вона була доповнена матеріалом про виявлення двох варіантів дисертації та фальсифікацію дисертації.

У Порівняльній таблиці (Додаток 1) наведені результати аналізу другої версії дисертації Сакун від 15.09.2020, яка зараз розміщена на сайті НРАТ (Додаток 2-в, машиночитана копія – Додаток 2-г).

Слід зазначити, що в дисертації Сакун немає єдиного «Списку використаних джерел». Джерела наводяться наприкінці кожного з п'яти розділів і нумеруються всюди заново.

У «Рекомендаціях щодо запобігання академічному плагіату та його виявлення в наукових роботах (авторефератах, дисертаціях, монографіях, наукових доповідях, статтях тощо)» (Лист МОНУ №1/11-8681 від 15.08.2018) зазначається наступне:

- п. 1.2. Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства (ч. 4 ст. 42 Закону України «Про освіту»);
- п. 2. Академічним плагіатом є:
 - 2.1 Відтворення в тексті наукової роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі тексту іншого автора (інших авторів), обсягом від речення і більше, без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту.
 - 2.2. Відтворення в тексті наукової роботи, повністю або частково, тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту.

У докторській дисертації О. С. Сакун виявлені факти порушення академічної доброчесності, які підпадають під визначення академічного плагіату (пп. 1.2, 2.1 і 2.2 зазначених «Рекомендацій»).

За даними дисертації (сс. 11–22), Сакун протягом 5 років (у період 2014–2019 рр.) опублікувала 60 наукових праць за темою дисертації: у 2014 р. – 1 праця, у 2015 – 5 праць, у 2016 – 7 праць, у 2017 – 19 праць, у 2018 – 13 праць, а в 2019 – 15 праць.

Виявлено, що дисертація О. С. Сакун містить текстові збіги (плагіат) із наступними джерелами:

- 1) Шаповалова Т. Ю., Фесенко Н. В. Аналіз сутності деяких категорій інвестиційної діяльності // Вісник Нац. техн. ун-ту "ХПІ" : зб. наук. пр. Темат. вип. : Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Харків : НТУ "ХПІ". – 2011. – № 26. – С. 156-164. (http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/14306/1/vestnik_HPI_2011_26_Shapovalova_Analiz.pdf).
- 2) Гусєв В. О., Соколова О. М. Управління структурними зрушеннями та інноваційно-інвестиційними процесами в економіці України : навч. посіб. – К. : НАДУ, 2011. (https://web.archive.org/web/20150530170330/http://www.academy.gov.ua/NMKD/library_nadu/Biblioteka_Magistra/85147449-c126-4f23-ad72-dcbed7daae55.pdf).
- 3) Варналій З. С. (ред.) Державна регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети. Монографія. – К.: НІСД, 2007. (https://shron1.chtyvo.org.ua/Varnalii_Zakharii/Derzhavna_rehionalna_polityka_Ukrainy_osoblyvosti_ta_stratichni_priorytety.pdf).
- 4) Спицнадель В. Н. Основы системного анализа: Учеб. пособие. – СПб.: «Изд. дом «Бизнес-пресса», 2000. (<https://www.twirpx.com/file/3576285/>, або можна завантажити файл звідси: https://web.archive.org/web/20240205194722/http://false-science.ucoz.ua/Sakun/Spitsnadel_osnovy_sistemnogo_analiza.pdf).
- 5) Самогосенкова О. В. Інвестиційна діяльність в Україні: тенденції та перспективи // Ефективна економіка. – 2019, №5. (Стаття надійшла до редакції 16.05.2019 р.). (http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/5_2019/48.pdf).
- 6) Конакова К. М. Концептуальні засади формування державної інвестиційної політики // Науковий вісник Полісся. – 2019. – № 1 (17), с. 110–117. (<http://nvp.stu.cn.ua/article/view/178008/177841>).
- 7) Мостіпака О. В. Сучасні тенденції розвитку національної економіки України // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. – 2018. – Вип. 6. – С. 35–41.

- (http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=sepspu_2018_6_8).
- 8) **Закон України «Про інвестиційну діяльність»** (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, № 47, ст.646) (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>)
 - 9) **Пелех О. Б. Структурні зрушення в економіці України (2000–2017 рр.)** // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2018. – Вип. 21, ч. 2. – С. 61–67. ([http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Nvuumevcg_2018_21\(2\)_14](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Nvuumevcg_2018_21(2)_14)).
 - 10) **Діденко Сергій. Капітальні інвестиції в економіку України: оцінка поточного стану та перспектив.** (Стаття створена автором 26 лютого 2019 р. для розміщення на сайті <https://ua.news/ua/>, URL: <https://ua.news/ua/money/kapitalni-investytsiyi-v-ekonomiku-ukrayiny-otsinka-potochnogo-stanu-ta-perspektyv>).
 - 11) **Ванькович Д., Федоронько Н. Фінансове регулювання інвестиційної діяльності в Україні** // Вісник Львівського університету. Серія економічна. 2012. Випуск 47. С. 142-148. (<http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/economics/article/download/6801/6809>).
 - 12) **Дейнеко Л. В. та ін. Промислова політика посткризової економіки: кол. монографія.** – НАН України, ДУ "Ін-т екон. та прогноз. НАН України" – К., 2014. (<http://ief.org.ua/docs/mg/253.pdf>)
 - 13) **Залєвська-Шишак А. Д., Дука А. П. Світовий досвід формування державної промислової політики** // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 18 : Економіка і право. - 2014. - Вип. 25. - С. 34-41. (http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAG_E_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nchnpu_018_2014_25_7.pdf).
 - 14) **Шинкоренко Т. П. Структурні зміни в економіці України: порівняння із загальносвітовими тенденціями** // Економіка і прогнозування. – К. : ІЕП НАНУ, 2006. – січень-березень (№1). – С.77-93. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/19801/06--Shynkorenko.pdf?sequence=1>)
 - 15) **Громико Н. К. Сценарний підхід у стратегічному плануванні соціально-економічного розвитку регіону** // Моделювання регіональної економіки. – 2011. – № 1. – С. 329-337. (http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Modre_2011_1_42).
 - 16) **Пономарьова Г.Ф. Наукові основи управління інноваційним розвитком у системі педагогічної освіти: посібник** / А. А. Харківська, Л. О. Петриченко, В. М. Малихіна; за заг. ред. Г. Ф. Пономарьової. – Х. : ХГПА, 2013. (Цей посібник розміщений в репозиторії Харківської гуманітарно-педагогічної академії за адресою: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwjkgda4rpyEAXW0gf0NHVPLBZkQFnoECA0QAQ&url=http%3A%2F%2Frepository.khpa.edu.ua%3A8080%2Fjspui%2Fbitstream%2F123456789%2F1750%2F1%2F%25D0%25B2%2520%25D0%259F%25D0%259E%25D0%25A1%25D0%2586%25D0%2591%25D0%259D%25D0%2598%25D0%259A111%2520%25D0%25B2%25D0%25B8%25D0%25BF%25D1%2580%25D0%25B0%25D0%25B2%25D0%25BB%25D0%25B5%25D0%25BD%25D0%25B8%25D0%25B9.doc&usq=AOvVaw0aB-iPLXRu_dU9Ke01_9Tu&opi=89978449; цей файл Word був переведений у формат pdf).

Статті Шаповалової, Самотоєнкової, Конакової, Пелех, Діденка, Ваньковича, Шинкоренко та Громико, монографія Варналія, посібники Спіцнаделя та Пономарьової відсутні в «Списку використаних джерел» дисертації Сакун.

Посібник Гусева–Соколової є в «Списку використаних джерел» (№56 на с. 144), але покликання на нього є лише на сс. 67–68 і 89. У Порівняльній таблиці наведені фрагменти дисертації, у яких виявлені збіги з цим посібником, але покликання на нього відсутні.

Стаття Мостіпаки є в «Списку використаних джерел» (№8 на с. 286), одне покликання на неї є на с. 231, тобто Сакун цим самим фактично визнає, що Мостіпака не міг переписувати в свою статтю якісь її ранні тексти. У Порівняльній таблиці наведені фрагменти дисертації, у яких виявлені збіги з цією статтею, але покликання на неї відсутні.

Закон України «Про інвестиційну діяльність» є в «Списку використаних джерел» (№17 на с. 141; №16 на с. 286). У Порівняльній таблиці наведені фрагменти дисертації, у яких є збіги зі статтями цього Закону без належних покликань.

Монографія Дейнеко є в «Списку використаних джерел» (№22 на с. 353). У Порівняльній таблиці наведені фрагменти дисертації, у яких виявлені збіги з цією монографією, але покликання на неї відсутні.

Стаття Залевської-Шишак і Дуки є в «Списку використаних джерел» (№25 на с. 353). У Порівняльній таблиці наведені фрагменти дисертації, у яких виявлені збіги з цією статтею, але покликання на неї відсутні.

Що стосується збігів між дисертацією Сакун (2020) і статтею Самотоєнкової (2019) (див. Порівняльну таблицю, Додаток 1), то слід зазначити, що стаття Самотоєнкової містить статистичні дані за 2018 рік і надійшла до редакції 16.05.2019 р. Таким чином, якщо вважати, що першою була опублікована якась праця Сакун, звідки Самотоєнкова переписала собі текст із числовими даними, то ця праця Сакун мала б надійти до редакції не раніше 3 січня 2019 р. і вийти в світ не пізніше 15.05.19. Такій умові теоретично можуть відповідати наступні праці Сакун:

- 1) Сакун О. С. Теорія та практика формування інвестиційного ресурсу національної економіки: монографія. Чернігів : ЧНТУ, 2019. Однак ця монографія була затверджена до друку вченою радою ЧНТУ лише 08.10.2019 (<https://web.archive.org/web/20220602032716/http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/20307/Монографія%20Сакун.pdf?sequence=3&isAllowed=y>), тому вона не могла бути джерелом для статті Самотоєнкової. Навпаки – вона містить ті самі фрагменти, що і в дисертації, які мають збіги зі статтею Самотоєнкової (див. Порівняльну таблицю, Додаток 1). Ця монографія додається до Скарги (Додаток 4).
- 2) Маргасова В. Г., Сакун О. С. Етапи побудови та запровадження у практику адаптивних властивостей системи забезпечення стійкості національної економіки. Формування фінансово-економічної системи управління в сучасних ринкових умовах: монографія в 2 ч. / за наук. ред. д.е.н., проф. Маргасової В. Г., к.е.н. Андросенко О. О. Чернігів: ЧНТУ, 2019. С. 220-227. Ця праця в Інтернеті відсутня, перевірити її немає можливості.
- 3) Сакун О. С. Інструменти державної фінансової підтримки інвестиційної основи структурної модернізації економіки. Приазовський економічний вісник. 2019. № 4 (15). С. 56-61. У цій статті (http://pev.kpu.zp.ua/journals/2019/4_15_uk/10.pdf) немає збігів зі статтею Самотоєнкової.
- 4) Сакун О. С. Структурна політика та модернізація структурних перетворень в економіці. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2019. № 6. Т. 2 (276). С. 265-270. У цій статті (<http://journals.khnu.km.ua/vestnik/wp-content/uploads/2021/01/VKNU-ES-2019-N6.pdf>) немає збігів зі статтею Самотоєнкової.
- 5) Сакун О. С. Системні концепти реалізації інвестиційного ресурсу структурної модернізації економіки. Інфраструктура ринку. 2019. Вип. 34. С. 65-74. У цій статті

- (http://www.market-infr.od.ua/journals/2019/34_2019_ukr/11.pdf) немає збігів зі статтею Самотоєнкової.
- 6) Сакун О.С. Інвестиційна основа структурних трансформацій національної економіки. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2019. № 4. Т.2 (272). С. 82-88. У цій статті (<http://journals.khnu.km.ua/vestnik/wp-content/uploads/2021/05/VKNU-ES-2019-N4-T2.pdf>) немає збігів зі статтею Самотоєнкової.
 - 7) Сакун О. С. Особливості структурної модернізації та індикатори модернізаційних структурних зрушень в економіці. Причорноморські економічні студії. 2019. Вип. 42. С. 40-45. У цій статті (http://bses.in.ua/journals/2019/42_2019/9.pdf) немає збігів зі статтею Самотоєнкової.
 - 8) Marhasova V., Sakun O., Zhytar M. Specialty of realization of investment resource of structural modernisation of economy. International Journal of Advanced Biotechnology and Research (IJABR). 2019. Special Issue 1. P. 538-543. Цей випуск журналу відсутній на сайті журналу (<http://www.bipublication.com/archives-biotechnology.html>), що викликає сумніви в його існуванні, стаття в Інтернеті відсутня, перевірити її немає можливості.
 - 9) Burlutskiy S., Burlutska S., Marhasova V., Sakun O. The relationship between short-term fluctuations and stages of economic cycle: The case of Ukraine. Revista ESPACIOS. 2019. Vol. 40 (№ 10). P. 10. У цій статті немає збігів зі статтею Самотоєнкової (<https://dspace.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/4a2ea873-89b3-4186-a7ad-ed3b5e168ba0/content>).
 - 10) Shkarlet S., Marhasova V., Sakun O. Foreign experience of financial assistance to investment development. Innovation and Entrepreneurship: collection of scientific articles. Montreal, Canada, 2019. P. 18-22. Стаття в Інтернеті відсутня, перевірити її немає можливості.

Однак навіть якщо припустити, що Сакун у дисертації та монографії скористалася текстом із своєї попередньої статті, на неї мало б бути відповідне покликання, а його немає ні в дисертації, ні в монографії. Крім того, у коментарях у Порівняльній таблиці зазначено, що в дисертації Сакун виявлені невідповідності між текстом на с. 240–241 і числовими даними в табл. 3.6, а також невідповідність між текстом на с. 242 і даними в Додатку 3 (с. 428), а також між даними таблиці 3.7 (с. 242) і даними в Додатку 3 (с. 428). Ці самі приклади невідповідності між текстом і таблицями стосуються також і її монографії (с. 173), яка щодо цього тексту збігається з дисертацією. Також з'ясовано, що текст на с. 173 монографії має більше збігів з першим варіантом дисертації (с. 240) і відповідно зі статтею Самотоєнкової, ніж зі зміненим другим варіантом дисертації (с. 240): у монографії і першому варіанті дисертації є однакова фраза «За даними Державної служби статистики України на 31 грудня 2018 року Нідерланди вклали в економіку України 7061 млн. дол. США, Кіпр - 8880 млн. дол.», яка збігається з фразою зі статті Самотоєнкової «За даними Державної служби статистики України на 1 січня 2019 року Нідерланди вклали в економіку України 7061 млн. дол. США, Кіпр – 8880 млн. дол.» (с. 5), а в другому варіанті дисертації знаходимо змінену фразу «Як свідчать дані Державної служби статистики України станом на 31 грудня 2018 року Нідерланди інвестували в економіку України 7061 млн. дол. США, а Кіпр - 8880 млн. дол.». На мій погляд, ця та інші фрази підтверджують намагання приховати плагіат у другому варіанті дисертації шляхом рерайтингу.

Основний матеріал дисертації Сакун О. С. (без Анотації, Списку опублікованих праць, Змісту, Вступу, Списків використаних джерел і Додатків) викладений на сс. 48–140, 152–212, 217–285, 289–351, 358–410, 414–419 (усього – 345 сторінок).

Академічний плагіат виявлений на сторінках основного тексту 49–51, 71–73, 90, 110–111, 117, 155–156, 161–162, 175, 177–181, 217, 218–232, 235–236, 238–243, 250, 253–257,

261–262, 272–278, 282–283, 293–296, 348–349, 351, 405 (усього – 71 сторінка), що складає 20%.

Наявні збіги текстів без зазначення покликань порушують вимоги, встановлені статтею 42 Закону України «Про освіту» щодо академічної доброчесності, а також порушують дійсні на момент захисту (2020 рік) вимоги «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/567-2013-п#Text>):

«9. Дисертація на здобуття наукового ступеня є кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто здобувачем у вигляді спеціально підготовленого рукопису або опублікованої монографії. Підготовлена до захисту дисертація повинна містити висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні або експериментальні результати, наукові положення, а також характеризуватися єдністю змісту і свідчити про особистий внесок здобувача в науку.»

«14. ... У разі виявлення текстових запозичень, використання ідей, наукових результатів і матеріалів інших авторів без посилання на джерело дисертація знімається з розгляду незалежно від стадії проходження без права її повторного захисту.

Виявлення в дисертації, автором якої вже видано диплом доктора чи кандидата наук, текстових запозичень без посилання на джерело, є підставою для прийняття рішення про позбавлення його наукового ступеня.»

На підставі викладеного звертаюся до НАЗЯВО з проханням:

1. За можливості з'ясувати, який саме текст дисертації захищався Олександром Сергієвном Сакун 27.06.2020 р. – той, що представлений у вигляді pdf-файла від 08.07.2020 і був розміщений у липні 2020 р. на сайті ЧНТУ, чи той, що представлений у вигляді pdf-файла від 15.09.2020 на сайті НРАТ.
2. Запросити пояснення від автора щодо наявності різних варіантів pdf-файлів її дисертації і причини створення pdf-файла з неоцифрованих фотографій сторінок дисертації.
3. Запросити пояснення від керівництва Національного університету "Чернігівська політехніка" щодо причин різниці між pdf-файлом дисертації О. С. Сакун від 08.07.2020, розміщеним в липні 2020 р. на сайті ЧНТУ, і pdf-файлом її дисертації від 15.09.2020, розміщеним на сайті НРАТ.
4. Запросити пояснення від Керівника відділу реєстрації наукової діяльності УкрІНТЕ щодо існування різних «Облікових карток дисертації (ОКД)» О. С. Сакун з державним обліковим номером 0520U100380 і різними QR-кодами, та чи не відбувалася заміна файлу з дисертацією на новий файл.
5. Розглянути питання щодо академічного плагіату в дисертації Олександри Сергіївни Сакун на здобуття ступеня доктора наук, провівши аналіз наведених фактів текстових збігів, та прийняти рішення щодо виявлення/невиявлення в дисертації Сакун О. С. фактів порушення академічної доброчесності.
6. У випадку підтвердження фактів порушень Сакун О. С. академічної доброчесності звернутися до Міністерства освіти і науки України з вимогою щодо необхідності позбавлення цієї особи наукового ступеня доктора наук.

Додатки:

1. Порівняльна таблиця із наведенням фрагментів дисертації Сакун О. С. та відповідних фрагментів опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства в форматах pdf та docx.

2. Електронні копії дисертації Сакун О. С., поданої на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук, у форматі pdf:
 - 2-а. Дисертація з сайту ЧНТУ 08.07.2020 (оригінал, у вигляді сканованих фотографій);
 - 2-б. Дисертація з сайту ЧНТУ у машиночитаному форматі;
 - 2-в. Дисертація з сайту НРАТ 15.09.2020 (оригінал, у вигляді сканованих фотографій);
 - 2-г. Дисертація з сайту НРАТ у машиночитаному форматі.
3. Електронні копії джерел неправомірного використання в форматі pdf:
 - 1) стаття: Шаповалова Т. Ю., Фесенко Н. В. «Аналіз сутності деяких категорій інвестиційної діяльності»;
 - 2) посібник: Гусев В. О., Соколова О. М. «Управління структурними зрушеннями та інноваційно-інвестиційними процесами в економіці України»;
 - 3) монографія: Варналій З. С. «Державна регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети»;
 - 4) посібник: Спицнадель В. Н. «Основы системного анализа»;
 - 5) стаття: Самоєнкова О. В. «Інвестиційна діяльність в Україні: тенденції та перспективи»;
 - 6) стаття: Конакова К. М. «Концептуальні засади формування державної інвестиційної політики»;
 - 7) стаття: Мостіпака О. В. «Сучасні тенденції розвитку національної економіки України»;
 - 8) Закон України «Про інвестиційну діяльність»;
 - 9) стаття: Пелех О. Б. «Структурні зрушення в економіці України (2000–2017 рр.)»;
 - 10) стаття: Діденко Сергій. «Капітальні інвестиції в економіку України: оцінка поточного стану та перспектив»;
 - 11) стаття: Ванькович Д., Федоронько Н. «Фінансове регулювання інвестиційної діяльності в Україні»;
 - 12) монографія: Дейнеко Л. В. та ін. «Промислова політика посткризової економіки»;
 - 13) стаття: Залевська-Шишак А. Д., Дука А. П. «Світовий досвід формування державної промислової політики»;
 - 14) стаття: Шинкоренко Т. П. «Структурні зміни в економіці України: порівняння із загальносвітовими тенденціями»;
 - 15) стаття: Громико Н. К. «Сценарний підхід у стратегічному плануванні соціально-економічного розвитку регіону»;
 - 16) посібник: Пономарьова Г.Ф. та ін. «Наукові основи управління інноваційним розвитком у системі педагогічної освіти».
4. Сакун О. С. Теорія та практика формування інвестиційного ресурсу національної економіки: монографія. Чернівці : ЧНТУ, 2019.
5. «Облікова картка дисертації (ОКД)» Сакун О. С. (завантажена 05.08.2020).
6. «Облікова картка дисертації (ОКД)» Сакун О. С. (завантажена 08.02.2024).
7. Автореферат дисертації Сакун О. С.

09 лютого 2024 р.

О. Ю. Смірнов,
канд. біол. наук, ст. наук. співр.